Utorok 15. februára 2022

P9_TA(2022)0017

Žiadosť o ochranu imunity Maria Borghezia

Rozhodnutie Európskeho parlamentu z 15. februára 2022 o žiadosti o ochranu výsad a imunít Maria Borghezia (2021/2159(IMM))

(2022/C 342/25)

Európsky parlament,

— so zreteľom na žiadosť Maria Borghezia z 13. novembra 2018, ktorá bola oznámená na plenárnej schôdzi 25. marca 2019 a ktorú 27. mája 2021 Mario Borghezio opäť predložil a 7. júla 2021 bola postúpená Výboru pre právne veci, a to s cieľom ochrany jeho výsad a imunít v trestnom konaní č. 4975/16 RGNR na prokuratúre v Imperii v Taliansku,

— po vypočutí Maria Borghezia v súlade s článkom 9 ods. 6 rokovacieho poriadku,

— so zreteľom na články 8 a 9 Protokolu č. 7 o výsadách a imunitách Európskej únie, ako aj na článok 6 ods. 2 Aktu o všeobecných a priamych voľbách poslancov Európskeho parlamentu z 20. septembra 1976,

— so zreteľom na rozsudky Súdneho dvora Európskej únie z 21. októbra 2008, 19. marca 2010, 6. septembra 2011, 17. januára 2013 a 19. decembra 2019 ([1]),

— so zreteľom na článok 5 ods. 2 a články 7 a 9 rokovacieho poriadku,

— so zreteľom na správu Výboru pre právne veci (A9-0015/2022),

A. keďže Mario Borghezio, ktorý bol do 2. júla 2019 poslancom Európskeho parlamentu, požiadal o ochranu parlamentnej imunity v trestnom konaní na prokuratúre v meste Imperia;

B. keďže Mario Borghezio mal údajne roztržku so zamestnancom železničnej spoločnosti, ktorý mu údajne nedovolil cestovať vlakom, pretože nemal platný cestovný lístok;

C. keďže Mario Borghezio vo svojom vypočutí vo Výbore pre právne veci neuviedol nič, čo by svedčilo o tom, že by sa roztržka týkala vyjadrenia politického stanoviska bývalého poslanca;

D. keďže tento delikt sa netýka názoru alebo hlasu poslanca vyjadreného pri výkone funkcie poslanca Európskeho parlamentu v zmysle článku 8 Protokolu č. 7 o výsadách a imunitách Európskej únie;

E. keďže článok 9 Protokolu č. 7 o výsadách a imunitách Európskej únie sa vzťahuje len na „poslancov“ Európskeho parlamentu; keďže Mario Borghezio bol poslancom Európskeho parlamentu do 2. júla 2019; keďže strata postavenia poslanca Európskeho parlamentu je spojená so stratou poslaneckej imunity, ktorej trvanie je podľa článku 9 Protokolu č. 7 obmedzené na tento mandát ([2]);

F. keďže na jednej strane Európsky parlament nemožno považovať za súd a na druhej strane poslanec nemôže byť v súvislosti s postupom zbavenia imunity považovaný za „obvineného“ ([3]);

1. rozhodol neochrániť výsady a imunity Maria Borghezia;

2. poveruje svoju predsedníčku, aby bezodkladne postúpila toto rozhodnutie a správu gestorského výboru talianskym orgánom príslušným v tejto veci a Mariovi Borgheziovi.

([1]) Rozsudok Súdneho dvora z 21. októbra 2008, Marra/De Gregorio a Clemente, C-200/07 a C-201/07, ECLI:EÚ:C:2008:579; rozsudok Všeobecného súdu z 19. marca 2010, Gollnisch/Parlament, T-42/06, ECLI:EÚ:T:2010:102; rozsudok Súdneho dvora zo 6. septembra 2011, Patriciello, C-163/10, ECLI: EÚ:C:2011:543; rozsudok Všeobecného súdu zo 17. januára 2013, Gollnisch/Parlament, T-346/11 a T-347/11, ECLI:EU:T:2013:23; rozsudok Súdneho dvora z 19. decembra 2019, Junqueras Vies, C-502/19, ECLI:EÚ:C:2019:1115.

([2]) Rozsudok Všeobecného súdu T-284/17, bod 28.

([3]) Rozsudok Všeobecného súdu z 30. apríla 2019, Briois/Parlement, T-214/18, ECLI:EU:T:2019:266.